

ДНЕВНИК НА ФЕСТИВАЛА

ГОЛЯМ ПРАЗНИК НА ХОРОВОТО ПЕЕНЕ

Третият чуждестранен състав, който гостува тази година на „Мартенските музикални дни“, е румънският камерен хор „Мадригал“ към Букурещката консерватория „Чиприян Порумбеску“. Един от водещите хорови състави в нашата северна съседка, известен и в редица страни по света, снощи той привлече многобройна публика във фестивалната зала.

На концерта присъстваха и Живка Вълкова — зам.-завеждащ отдел „Култура“ на ЦК на БКП, и а. проф. Александър Райчев — председател на СБК и председател на организационния комитет на фестивала, Евгени Ганчев от отдел „Култура“ на ЦК на БКП, Тодорка Григорова — секретарка на ОК на БКП, Георги Доичев — председател на ОКРК на БКП, Керчо Джамбазов — председател на ИК на общинския народен съвет, Мария Нанкова — секретарка на ОНК, и други.

Тук бяха и гости от ГДР, от Кримска област на УССР и др.

Под диригентството на своя главен художествен ръководител з. а. проф. Марин Константинов в първата част на концертната програма хорът изпълни песни от музикалната предкласика: творби от Ласко, Палестрина, Монтеверди, Гастолди, Витория, Верт, Морлей, Бенет, Ал. Скарлати и др. След почивката гости

те се представиха с произведения от румънски композитори: Константинеску, Филотей, Паутца, Молдован, Марбе, Поп и др.

За отбелязване е и фактът, че в чест на стогодишнината на Георги Димитров хор „Мадригал“ изпълни за първи път в България и в света специално подготвената за концерта творба „Ини мемориам“, написана от Марин Константинов по поемата на Л. Левчев „Разговор с Димитров“.

Като солисти се изяха Шефан Теодореску, Лучиан Бонифациу и Еремия Стере.

С изключително високото си професионално майсторство, изящество на звука, виртуозност и съвършенство, с вдъхновените си интерпретации румънските певци направиха силно впечатление на публиката, доставяйки дълбока естетическа наслада и затвърдиха традицията фестивалният подиум редовно да се превръща в голяма празнична трибуна на хоровото изкуство, във форум на дружбата между нашите две страни. Техните изпълнения се изпращаха с дълго вестихващи аплодисменти, предизвикали изпълнения на „бис“, а цветята, които им бяха поднесени накрая, бяха израз на благодарността на русенската общественост и на фестивалната публика.

Л. СТЕФАНОВ